

[Knud Lind]

gen, men det kan udvalget vel også gøre, selv om forslaget er fremsat, og det er vel ikke noget, der skal tage flere år, for det vigtige i det her er den lille ting, om reglerne er for strikse. Der er et misforhold mellem det, som justitsministeren har sagt, og så forslagets ordlyd og indhold, hvoraf det fremgår, at der intet er, fordi jeg ved, at hvis det er en retsinstant – fogedret eller lignende – der har afsagt den kendelse, og det er også en domstol sidestillet med de andre domstole, så er det en anden sag. Det vil jeg godt bede ministeren om at klare op her ved den principielle runde, for det er ret vigtigt for Fremskridtspartiets indstilling.

Men vi vil se med velvilje på SF's forslag under det fortsatte udvalgsarbejde.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

I fortsættelse af og med udgangspunkt i hr. Knud Linds spørgsmål skal jeg ganske kort sige, at der er tale om en domstolsafgørelse. Det er skifteretten, der i forbindelse med, at konkursdekretet udfærdiges, tager stilling til spørgsmålet om postudlevering.

Det, der er sket ved moderniseringen fra 1. januar 1989, er, at tidligere var det sådan, at postvæsenet fulgte med i Statstidende og ofte begyndte at aflevere posten til skifteretten, før der forelå en tilkendegivelse. De nye regler i forbindelse med postspærring ved konkurs pålægger skifteretten at tage initiativ over for adresseposthuset og meddele bestemmelsen om postspærring, og så følger postvæsenet naturligvis anvisningen.

Moderniseringen indførte altså en samtidighed mellem konkursdekretets afsigelse og skifterettens beslutning om, hvordan posten til konkursboet skal behandles, og selve igangsættelsen af postspærring.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det er jo ikke så nemt, når der under førstebehandlingen pludselig dukker et spørgsmål op af mere teknisk karakter, men jeg vil da gerne bede ministeren om her at bekræfte, at skifteretten selvstændigt tager stilling til spørgsmålet om postspærring, hvis det virkelig skulle være tilfældet. Det har jeg i hvert fald ikke hørt, og hvis det er tilfældet, er det mig bekendt en ganske ny praksis.

Postspærringen er en følge af afsigelsen af konkursdekretet og sættes ind ganske rutinemæssigt, men mig bekendt tages der ikke selvstændig stilling til postspærring i forbindelse med afsigelse af konkursdekretet. Men den juridiske diskussion kan vi jo tage op på et senere tidspunkt i udvalget, hvor den nok egner sig bedre.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når jeg spurgte justitsministeren så konkret om det her, var det, fordi forslaget faktisk er en smule illusorisk ud fra det, ministeren siger nu, og derfor vil jeg godt konkretisere det lidt: Den postspærring, som foretages fra skifterettens side, bliver – går jeg ud fra – ført til protokols, og den konkursramte får det at vide, og jeg forstod, at den tilstilles postvæsenet efterfølgende. Der står i forslaget »Meddelelse tilstilles postvæsenet efterfølgende«. Efter den modernisering, som justitsministeren netop har angivet, skulle det være det, man allerede gør. Reelt er der kun tilbage i SF's forslag, at det skal ske med adressatens samtykke, og det kan jo godt blive problematisk i nogle tilfælde. Derfor er forslaget indskrænket til kun disse ord »med adressatens samtykke«. Det er reelt, hvad der bliver tilbage, hvis jeg hørte ret, hvad justitsministeren sagde. Det, jeg meget gerne vil have klarlagt her, er postspærringen, som sker ved skifterettens foranstaltning. Det bliver ført til protokols, og derefter bliver der tilstillet postvæsenet meddelelse efterfølgende. Det er reelt det, der står her i forslaget: »Meddelelse tilstilles postvæsenet efterfølgende.« Det sker allerede i dag. Derfor vil jeg nok sige til hr. Leif Hermann, at hvis vi kun har de 3 ord tilbage, bliver den jo noget tynd, og så ville det være rimeligt, om man lod det overgå til dette udvalg.

Kirsten Lee (RV):

Der er generelt mange problemer omkring konkurser, og disse problemer trænger til en løsning. Vi ser frem til en betænkning fra Konkurslovsudvalget, så vi kan få en generel løsning på dem.

I Det Radikale Venstre er vi tilfredse med justitsministerens tilsagn om, at vi kan få en forlods udtalelse om de spørgsmål, der er rejst her, fra Konkurslovsudvalget.